

[Carl Petersen.]

at revidere Udlaanslovene, alt efter som Konjunkturerne skifter, Jeg har ingen særlige Indvendinger mod Lovforslaget, der i Princippet nøje følger den eksisterende Lovgivning. De Ændringer, der er indført, synes mig at være Forbedringer. De Beløb, der er fastsat — det gælder de samlede Beløb, der stilles til Raadighed af det offentlige til Formaalet, ligesom det gælder de Maksimumsbeløb, der er afsat til de enkelte Byggeforetagender, og dem, som stilles til Raadighed for Indkøb af Jord —, finder jeg passende. Men da det jo drejer sig om mange forskellige Beløb, finder jeg det rigtigt, at dette Lovforslag ogsaa behandles i det Udvalg, der skal nedsættes til Behandling af det Lovforslag, jeg nu lige har været Ordfører for, og jeg skal derfor anbefale, at det henvises til dette Udvalg, saa at vi dér kan tage en saglig Drøftelse ogsaa af alle disse Problemer.

Einar Simonsen:

Før jeg gaar til en Omtale af selve Lovforslaget, vil jeg fremsætte nogle mere principielle Bemærkninger om selve Udstykningsproblemet. Det er i sig selv glædeligt, og det har været en Styrke for hele Udstykningspørgsmaalet her i Landet, at der i den danske Rigsdag, lige fra den første Udstykningslov for snart 50 Aar siden til i Dag, stort set har kunnet tilvejebringes Enighed mellem de politiske Partier saavel om Maal som om Midler. Jeg vil meget haabe, at der ogsaa om det Lovforslag, vi i Dag drøfter i Folketinget, maa kunne samles et meget stort Flertal. Det er vel lidt for optimistisk at tro, at der vil kunne opnaas fuldstændig Enighed i hele Rigsdagen om alle Enkeltheder i Lovforslaget. For Ønskeligheden og Værdien af, at saa mange som muligt kan faa Virke- og Boplads under sunde og gode Forhold paa Landet, og navnlig om det rent menneskelige, Børnenes og Slægtens Opdragelse i Naturens store Værksted, vil der sikkert her være Forstaaelse. Den højtærede Landbrugsminister omtalte ved Fremsættelsen af Lovforslaget Betydningen af, at hele Bondestanden var med i Forstaaelsen af Udstykningsstanken, og deri giver jeg ham fuldstændig Ret. Det er og vil være af stor Betydning for den rent praktiske Gennemførelse af en saa omfattende Lovgivning som den, vi her beskæftiger os med, at den ude i Landet, hos alle de unge, den kommer til at berøre, modtages med Forstaaelse og godt Sindelag.

Jeg mener at have sporet i de senere Aar, ikke alene inden for Kredsen af større Landbrugere, men ogsaa længere ned, om jeg saa maa sige, en vis Uvilje over for Udstykningen, og jeg vil derfor gerne benytte Lejligheden her til at sige et Par Ord til disse Tvivlere. En Mand tilhørende den første Kategori, de større Jordbesiddere, udbød under Omtale af en Køretur forbi et Par større Husmandskolonier: Danmark er et lidet fattigt Land. Ja, det sete afhænger jo som bekendt af Øjnene, der ser. Jeg ser det næsten modsat. Naar jeg tænker paa det sunde og frie Liv og paa de Omgivelser, Børnene i et saadant Hjem vokser op i, synes jeg, man kan sige: hvor er det Samfund stærkt og sikkert, der kan skabe mange saadanne Muligheder, fremfor de Samfund, der baserer en Udvikling alene paa industriel Stordrift med tilhørende Kærnebyggeri, selv om dette kan være nok saa moderne og komfortabelt.

Af Betæneligheder af anden Art, som man træffer paa i videre Kredse, er der blandt andet denne: indebærer det ikke en vis Fare for en god, ligelig Udvikling i Landbrugserhvervet, at en vis Del af Landbrugere gennem Statens direkte Støtte kan blive betydelig bedre økonomisk stillet end deres Kolleger og paa en vis Maade blive en Slags Stat i Staten, der paa en uheldig Maade skiller sig ud, fordi deres økonomiske Vilkaar er forskellige fra de Vilkaar, den øvrige Del af Landbostanden virker under? Jeg vil ikke bestride, at teoretisk set er der i vor organisationsbundne Tid en Mulighed her, der ikke helt kan afvises, og som der er Grund til at have Opmærksomheden henvendt paa, men jeg tror dog ikke, at Faren i det rent praktiske er særlig stor. Thi selv om Statens Støtte gennem Rentefritagelse og paa anden Maade gennem Udstykningsloven — og nu efter den Videreførelse, det foreliggende Lovforslag er Udtryk for — slet ikke er saa helt ringe, skal de unge Mennesker, der skal bygge deres Bedrift op helt fra bar Bund, nu nok, selv om der ydes dem visse Lempelser, faa Brug for hele deres Flid og Energi, hvis de vil skabe sig en nogenlunde solid og tryk Tilværelse.

Jeg vil i den Anledning, der her er givet mig, gerne fremhæve den efter min Mening store Betydning, det har haft for en god Udvikling af hele Udstyknings sagen her i Danmark, at der i Spidsen for den praktiske Udførelse, helt siden vi fik Jord-